Savaitinis Laikraštis
Žvaigzdė
išeina kas Petnyčia.

Kaina metams:
Amerikoje ir Kanadoje . . 2 doi.
Lietuvoje ir kitur . . . . 4 rub.

Korespondencijas ir pinigus siunčiant adressas:
„ŽVAIGŽDE"
3654 Richmond St. Philadelphia, Pa.

The Lithuanian Weekly
Žvaigždė
(The Star)
Published by
A. MILUKAS & CO.
Every Friday at Philada Pa.
Yearly subscription $2.00
Advertising rates on application
All communications should be addressed:
"ŽVAIGŽDE"
3654 Richmond St. Philadelphia, Pa.

Amerikos Lietuvių Katalikų Savaitinis Laikraštis

Entered as second class matter March 8, 1909, at the Post Office of Philadelphia, Pa., under the act of March 3 189

„Published and distributed under permit (No.833), autorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Philadelphia, Pa. By order of the President, Will H. Hays, Postmaster General.

Nr. 14 PHILADELPHIA, PA. & NEW YORK CITY, 7 D. BALANDŽIO (APRIL), 1922 M. Metai XXII.

PO 20 NEGYVELIU KAS DIENA ISNESA IS GEZKELIO STOTIES.

Thomas Dickinson New York Trebune aprašo plačiai nuožmiausią badą nūnai siaučianti po visą Rusiją. Anot jo žodžių, Maskvos gelžkelio stotyje tūkstančiai žmonių susigrūdę. Jie guli ant grindų pasidėję po savim maišus su maistu ir skarmalais. Gyviai juos baigia esti. Tie gi žmonės čia atbėgę iš bado srities ir keliauja toliau — patys nežino kur — by tik duonos gaut. Iš to kambario, kas dieną išnešama po 20 lavonų pakirstų tifo ir kitokių ligų, paeinančių nuo bado bei nešvarumo. Minėtas korespondentas matęs jaunas merginas taip baisiai bado sunaikintas, kad josios atrodo lyg 70 metų senukės. Kapinės pilnos lavonų, laukiančių eilės būti palaidotais. Ir iš badėję šunes kelia sau puotą iš tų nelaimingų bolševikiško rojaus aukų.

—o—

MIRE KARALIUS KAROLIS I.

Funchal, Madera, bal. 1 d. Buvęs Austro—Vengrijos ciesorius Karolis I pasimirė čia šį rytą 11.30 val. Velionis sirgo virš savaitę plaučių uždegimu. Karalienė Zita — velionio žmona pasiūlė gydytojams savo kraują karaliaus gyvasčiai išgelbėti. Gydytojai su tuo nesutiko, tada tulas vienuolis paukojo savo kraują, bet ligoniui jau niekas negelbėjo. Karalius Karolis mirė ištrėmime ir neturte aprūpintas šv. sakramentais vietos vyskupo. Paskutiniais jo žodžiais buvo „Viešpatie aš aukoju Tau savo gyvastį už mano žmones".

Mirus karaliui Karoliui, pasipylė didžiausios užuoautos kabeliai našlei karalienei Zitai ir sosto įpėdiniui princui Otto vyriausiam velionio sūnui 10 metų vaikui. Austrų ir Vengrijos laikraščiai pranešdami apie savo buvusio valdovo mirtį išėjo juodais apvadais. Visi išreiškia pasigailėjimą nelaimingam karaliui ir jojo likusiai šeimynai, ypač našlei nešėiai.

Velionis karalius du kartu mėgino atgauti savo sostą, bet nepasisekė. Dabar tarpe Vengrijos royalistų pasidarė smarki agitacija kad sostą pavesti princui Otto — buvusiam įpėdiniui.

—o—

OTTO PASKELBTAS KARALIUM.

Budapeštas, bal. 4 d. — Vyriausias mirusio karaliaus sūnus princas Otto Habsburgas tapo paskirtas legitimistų mitinge Vengrijos karaliumi. Kadangi jis dar mažametis, jojo motina karalienė Zita už jį veiks, teip tapo nuspręsta.

—o—

Budapeštas, bal. d. — Demokratų kliube ekspliodavus bomba čionais užmušė 3 žmones ir apie 40 sužeidė.

—o—

550.000 ANGLIAKASIU SUSTRAIKAVO.

Balandžio, 1 d. sustraikavo 550.000 angliakasių reikalaudami geresnių darbo sąlygų. Visose 20-tyje Valstijų anglio pramonė sustabdyta.

—o—

AIRIU PESTYNIU PASEKMES.

Londonas, bal. 4 d. — Winston Churchill kommunų bute šiandien pareiškė, jog tarpe vasario 10 d. ir kovo 26 d. Belfaste tapo užmušti 32 protestonai ir sužeista 86; katalikų gi į tą jau laiką užmušti 51 ir sužeista 115.

—o—

Airijoj paskelbta sukilėlių spėkų mobilizacija.

—o—

RAUDONIEJI KAUJASI SU JAPONAIS.

Tokio 4 d. bal. Pereitą sekmadienį įvyko susirėmimai tarpe raudonarmiečių ir japonų Sibirijoje.

Japonai pareikalavo, kad 800 raudonųjų neutralinėje zonoje nusiginkluotų, anie atsisakė, ir japonai paleido į juos ugnį. Po trijų valandų kovos raudonieji priversti pasitraukti linkui šiaurės, palikę 80 savo užmuštų, o japonai nei vieno.

Kova su pertraukomis palei gelžkelį tebesitęsia.

KITA KANADOS BAŽNYCIA SUDEGE.

Montreal, bal. 3 d. — Sv. Sirdies bažnyčia, viena didžiausių tarp katalikų maldnamių šitame mieste šiandien tapo ugnies sunaikinta. Nuostoliai siekia į $500.000. Bažnyčia buvo gotiško stiliaus ir tik 20 metų atgal kaip pastatyta.

—o—

KIEK NEW YORKAS SUVALGO.

New Yorko ir New Jersey's metropolitiniame distrikte esama 8.000.000 žmonių, iš kurių 6.340 000 yra subrendę vyrai.

Kiekvienas subrendęs vyras per metus suvalgo 1.375 svarų maisto. Sias skaitlines paskelbė pastaruoju New Yorko porto autoritetai.

New Yorko distrikto portas kas mets paima apie 531.000 vagonų maisto arba 550 vagonų maisto kasdieną. Kas metas New Yorkas suvartoja 977 552.440 kvortų pieno arba apie 2.670 826 kasdieną. Ta pieną suteikia maž daug 420.000. karvių ant 40.000 formų

Beto dar suvartojama 3.000.000 blekinių kondensuoto pieno. Mėsos viso labo New Yorkas suvalgo per metus 1.274.520.200 svarų, sviesto 158.327.512 svarų, visokių daržovių 1.485.502.041. Tarp tų produktų bulvių daugiausia suvartojama nes 733.666.000 sv.

Iš vaisių Newyorkiečiai daugiausia suvalgo bananių, t. y. viso labo 579.622 000 svarų kas mets.

Žuvų (šviežių) 200.000.000 svarų ir konservuotų 435.000.000 svarų per metus.

Žinios iš Lietuvos

(„Žvaigždės" korespondento prisiųsta)

KAUNAS. Šimet netikėtai stojus pavasariui visos Lietuvos upės nepaprastai patvinę, už vis labiausia Nemunas. Gręsiant pavojui būti nuneštiems tiltams, priėjo ledai ardyti su pagalba kanuolių. Žinomas daiktas, kad tai daug gelbėjo, bet Kauno piliečių langai likosi be stiklų. Tokių potvinių seniai kas be amena. Uztvinęs Nemunas reikalavo sau net aukų. Tokia auka jis 12. III pasiėmė vargšą Izraelio sūnų, kuris besemdamas vandenį įkrito į jo nasrus. Visa tai atsitiko pas Aleksoto tiltą netoli laivų prieplaukos. Čia kaip tik pasirodė žioplumas mūsų milicijantų, kurie neskubo gelbėti žmogaus. Ir tai atsitiko akyvaizdoj virš dviejų šimtų žmonių. Ten sustoja siaurųjų gelžkelių traukinėlis. Kuomet žydelis jau suvis pradėjo skęsti, tai šoko visi, bet buvo pervėlu. Nemunas didžiuodamasis ir piktai pašiepdamas „žioplius" nunešė savo auką Baltijai dovanoms.

Rudaminos Piliakalnis.

KAUNAS. Laivų navigacija prasidėjo 8. III. Tik šimet kainos kur kas aukštesnės. Laivų savininkai išvengimui konkurencijos sudarė trustą. Tokiu būdu važinėjimas Nemunu bus įmanomas tik „pilnakišeniams". Laivų šimet prisidėjo keliais daugiau. Matyti, kad Nemunas pelningas.

Rudaminos Piliakalnis.

NUSIKALTIMU STATISTIKA LIETUVOJ.

Pil. Aps. Departamento žiniomis nuo 1 d. 1922 m. įregistruota įvairių atsitikimų: žmogžudybių 215; užmušta 125 vyrai, 46 moters, sužeista 30 vyrų, 8 moters; suimta žmogžudžių 141; suimant žmogžudžius nužudyta jų 3 ir sužeista 5; milicijos valdininkas nužudytas 1. Plėšimų padaryta kely 94. namuose 54, iš viso 148 atsitikimai; apiplėšta turto į 2,500,000 auks. Suimta plėšikų 57, jų suimant nužudyta 2, sužeista 4.

Gyvulių vogimų įregistruota 479 atsitikimai; suimta vagių 250; pavogtų arklių ir stambių gyvulių į sumą 3,100,000 auks.; suimta ir grąžinta vogtų arklių 196, stambių gyvulių 60. Invairių kitų rūšių nusikaltėlių suimta: padegėjų 46, bažnytvagių 7, smulkių vagių 1416. Gaisrų įregirtruota 362 atsitikimai, iš kurių nuo padegimo 92 ir nuo perkūno 6, o visi kiti iš priežasties neatsargumo su ugnim; trobesių sudegė 652 į sumą 21,300,000 auks.; žmonių sudegė 16, gyvulių 94.

Kauno „Lietuva".

Benediktas XV ir Lietuva.

A. a. Benediktas XV visuomet bus maloniai Lietuvių tautos minimas. Prie jo akių Lietuva tapo politiniai nepriklausoma. Benediktas XV įtikėjo į šios neišdidės tautos ateitį matydamas, kaip geografiniai jo ruožai berybėje Rusijos imperijoje apsisprendė tapti liuosa ir nepriklausoma tauta kitų Europos didelių ir mažesnių seserų tarpe; ir kiek tik leido politinės aplinkybės ir visuotinos bei viršnacijonalės misijos neišvengiami dėsniai. Jisai pasirūpino nušluostyti jos ašaras, sustiprinti pirmuosius žinksnius, paremti savo brangiu padrąsinimu ir patarimu.

Gana senas tai laikas, bet visuomet gyva atmintis kiekvieno Lietuvio širdyje, kaip Popiežius, įsisiūbavus baisiai rytų Europoje karei ir užėmus rugsėjo mėnesyje Vokiečiams Vilnių, pakėlė pasigailėjimo šauksmą Lietuviams ištiktiems nelaimės; ir netik parašė raminantį laišką į Kauną, vyskupui Karevičiui, bet kreipėsi į visą katalikų šeimą karštai ragindamas sušelpti nukamuotą tautą. To dar negana, jisai pats teikėsi paskirti pasibaigus karui nemenką sumą, arti pusės milijono lyrų, sušelpti Lietuvos vaikelius, nukentėjusius del karo.

Beto gerai matydamas, kaip tautinis Lietuvos judėjimas prie liuosybės prasidėjęs ginklams žvangant, turėjo teisėtumo ir vilties tikro pasisekimo, jisai leido įsikurti pas save Lietuvos Atstovui, nors dar Lietuva nėra pripažinta iš didžiųjų valstybių pusės d e j u r e; ir jogei paskui matė, kad kaskart gilyn lenda nepriklausomybės šaknys tai teikėsi pasiųsti į Lietuvą savo atstovą, Apaštališkuoju Vizitatoriumi Baltijos Provincijoms vadinamą, kurių tarpe Lietuva yra didžiausia plotu ir skaičium — gerb. tėvą A. Zecchini, pildantį dabar visu atsidėjimu savo misiją. Sis paskyrimas pataiko lietuviams, nes jisai reiškia pripažinimą d e f a c t o bažnyčios srytije tautinės nepriklausomybės.

Audijencijose, kurių suteikė keletą kartų kan. Jurgiui Narjauskui, Lietuvos prie Sv. Sosto Atstovui, Jisai visuomet reiškė linkėjimų geros kloties Lietuvai, Vilnių d i s e r t i s v e r b i s (tiesmukai) vadindamas jos sostine. O kuomet atvyko į Rymą Lietuvos Seimo delegacija, apvažiavusi kitas Europos sostines politiniais reikalais, tapo priimta pas Jį labai širdingai ir rado daug tėviško malonumo.

Bet jo širdingas rūpestingumas ypatingu būdu buvo nukreiptas į padauginimą dvasios gyvybės tautoje. Todel labai noriai priėmė pasikalbėti, vos mėnuo prieš mirtį, gerb. kun. prof. Būčį, buvusį Petrogrado Akademijos rektorių, dabar gavusį užduotį įkurti teologijos fakultetą Lietuvos Universite, girdamas karštais žodžiais sumanymą. Ir kad būtų kur rymiškai auklėtis bažnytinei jaunuomenei, nekartą kalbėjosi su J. M. Atstovu apie įsteigimą Ryme lietuviams kolegijos, kaip kad kitos tautos turi įsisteigę. O naujajai Lietuvai norėdams parodyti savo tėviškų jausmų teikėsi pakelti Kauno katedros bažnyčią į baziliką.

Mirtis perkirto šių gražių darbų eilę, kuriuos mirusis Popiežius veikė su ypatinga meile Lietuvai. Todel liudnoji žinia padarė gailesčio Valdžiai, Vyskupams ir liaudžiai: raminosi visi krikščioniška mintimi, kad Viešpats atlygins geradariui ir kad jo tėviški ir apaštališki darbai bus visgi toliau tęsiami šalies naudai.

Iš „L'Eco di Lituania" N—1 13 1922...

V e r t i m a s.

Sventasis Tėve,

Turėjau garbę gauti Sventos Romos Bažnyčios Kardinolų Sv. Kolegiumo laišką iš š. m. sausio 22 dienos.

Didžiai nuliūdę del skaudžios žinios apie Jo Sventenybės Popiežiaus Benedikto XV mirtį, Lietuvių Tauta ir aš pats, prašome Sv. Sostą priimti mūsų giliausio gailesčio ir didžiausios užuojautos pareiškimą. Mes niekuomet neužmiršime tėviško gerumo, kurį Jo Sventenybė visuomet mums rodė ir kurį visai ypatingu būdu mums įrodė pačiu sunkiausiu militarinės okupacijos metu įsakydamas 1917 m. gegužio 27 dieną visame pasaulyje Rinkliavą.

Mus didžiausio liūdesio metu atėjo žinia, jog Apveizdai patiko iškelti į Apaštalų Sostą naują Kristaus Pa rį kiaj

gerbiamam asmeny Vyriausiojo Kunigo Jo Sventenybės Popiežiaus Pijaus XI.

Sventasis Tėve, pirmas tarp visų, kurie buvo iškelti į Sv. Petro Sostą Tamsta buvai asmeniškai atsilankęs Lietuvoje, ir tuo būdu galėjai arčiau pažinti mūsų dvasinius reikalus. Giliu jausmu mes užlaikome mūsų širdyse neišdildomą atsiminimą anos dienos, kuomet mes, tam jau dveji metai suėjo, gavome iš Tamstos rankų Apaštalų Palaiminimą.

Prie progos iškėlimo Jusų Sventenybės į Apaštalų Sostą, džiaugiuosi, pareikšdamas Tamstai Lietuvių Tautos ir mano paties vardu nuolankius pasveikinimus ir mūsų gilios ir nuolatinės pagarbos jausmus.

Turiu garbės pareikšti Jūsų Sventenybei mano giliausiojo nuolankumo.

Pagaminta Kaune 1229 m. vasario mėn. 22 d.

Jo Šventenybei
Popiežiui Pijui XI
Roma.

A. Stulginskis
E. p. Lietuvos Respublikos Prezidento.
Vertimas atatinka:
J. Macevičius
Lietuvos prie Šv. Sosto Atstovybės
Sekretorius.

Vertimas

N — 1 Iš Vatikano, 1922 m. vasario 6 d.

Gerb—sias Pone,

Malonu man prisiųsti Tamstai čia-pat pridėtą aukštos vertės Autografinį Laišką, kuriuo Šventasis Tėvas maloniai teikėsi kreiptis į J. E. Poną Lietuvos Respublikos Prezidentą, kad jam pranešus savo iškėlimą į Sv. Petro Sostą.

Teikis, Jusų Malonybe, pasiųsdinti Popiežiaus Autografą sulig aukštojo paskyrimo ir priimki mano gilios pagarbos jausmus, su kuriais pasilieku

Jūsų Gerb—sios Malonybės palankus tarnas
kard. P. Gasparri.
Vertimas patikrintas:
parašas: J. Macevičius.
Atstovybės prie Šv. Sosto Sekretoriaus.

Gerb. Kan. Jurgiui Narjauskui
Lietuvos Vyskupų Romoje
Atstovui
Priedas: Popiežiaus Autografas

Jo Sventenybės Benedikto XV mirties delei.

Laike trumpos Popiežiaus Benedikto XV ligos Gerb-sis D-ras Jurgis Narjauskas daugelį kartų atsilankė Augustojo Ligonio apartamentų prieškambary, kad gavus žinių ir padėjus savo parašą tam tikrose knygose, kaipo didžiausio del brangios Šv. Tėvo gyvybės susidomėjimo ženklą.

Popiežiui numirus tas pat Atstovas gavo oficialinį apie tai pranešimą, kurį čia pat žemiau paduodame:

Iš Vatikano, 1922 m. sausio mėn. 22 d.

N. B. 3000.

Svies-sis ir Gerb-sis Pone,

Siunčiu Jūsų Svies-siai ir Gerb-siai Malonybei čia pat pridėtą laišką, kuriuo Jų Prakilnybės Kardinolai-Ordenų Vyresnieji paduoda oficialiniai J. E. Lietuvos Respublikos Prezidentui liudną Augščiausiojo Kunigo Benedikto XV a. a., mirties žinią.

Prašydamas Jusų Malonybę, kad teiktumeis minėtą laišką nusiųsti Sviesiajam Adresatui, būdu, kurs Tamstai atrodys geriausiu, pasinaudoju proga, kad pakartojus mano gilios ir širdingos pagarbos jausmus.

Tamstos Svies. ir Gerb. Malonybės
(pasirašė) Luigi Sincero
Sventojo Kolegiumo Sekretorius

Svies. ir Gerb. Ponui
Kan. Jurgiui Narjauskui
Lietuvos prie Šv. Sosto
Atstovui — Roma.

Kol Atstovas siuntė Lietuvon aukščiau paminėtą pranešimą, nuo Lietuvos Užsienių Reikalų Ministerio, d-ro Jurgučio, kurs į tą tarpą gavo liudną žinią, atėjo įsakymas pareikšti Šv. Sostui užuojautą Lietuvos Vyriausybės. Kas ir atlikta buvo, sulig to įsakymo, D-ro Narjausko šio turinio laišku į J. E. Kardinolą—Kamerlengą.

1922 m. sausio mėn. 25 d. N. 6. 4 Eminencija, Man pavesta Lietuvių Valdžios pareikšti Tamstos Eminincijai, kaipo dabartiniam Šv. Sosto Atstovui, giliausios mano tautos užuojautos del didžiausio nuostolio, kurį Katalikų Bažnyčia ir Lietuva apturėjo, nebetekus nepalyginamojo Popiežiaus Benedikto XV.

Galiu užtikrinti Tamstą, kad Lietuvių tautoje per amžius užsiliks dėkingiausių atsiminimų tam didžiajam Popiežiui, kurs užims vieną svarbiausių vietų atgimusios Lietuvos istorijoje.

Teikis priimti, Švies. ir Gerb. Eminencija, mano balai aukštos pagarbos pareiškimą.

(pasirašė) Jurgis Narjauskas, Kan.,
Lietuvos Atstovas prie Šv. Sosto.

Jo Eminencijai
Kardinolui Gasparri,
Kamerlengui Šv. Romos
Bažnyčios — Roma.

Devynių dienų gedulingų už velionį Popiežių pamaldų metu priklausą prie Lietuvos atstovybės asmenys lankydavosi į pamaldas. Šv. Petro Bazilikoje, gi Sausio 27 diena Atstovas Kan. Jurgis Narjauskas, laike gedulingas mišias Šv. Sakramento Kapeloje, kur buvo istatytas kūnas mirusio Popiežiaus. Paskiau oficialiniai dalyvavo iškilmingose pamaldose paskutinio novemdiale, kurios buvo laikomos akyvaizdoje Šventa Kolegiumo, diplomatų Korpuso ir Romos aristokratijos Siksto Kapeloje.

Iš „L'Eco di Lituania" N—1 13 1922.

Žemdirbių kongresas vasario 20–21 d.

VĖLIAVOS PAŠVENTINIMAS.

Žemaičių Bazilikos varpo aidas užgaudė mieste, žemdirbių atstovai iš visų pusių traukė būreliais Bazilikon, kur prie Dievo aukuro bus pašvęsta žemdirbių vienybės simbolis (ženklas) žalia „Žemdirbių Sąjungos" vėliava su emblemomis: žagrė, dalgis ir grėblys, apsupti varpų vainiku, ir „Lai gyvuoja nepriklausoma Lietuva su sostine Vilnium"!

— Bazilikoj išėjo švęsti Šv. Mišių vienas iš pirmųjų Lietuvos atgimimo patriarkų kunigas pralotas Dambrauskas. Stipri žemaičio žemdirbio p. Sragio ranka laikė žemdirbių vėliavą. Kun. daktaras Maliauskis iškilmingeje kalboje širdingai ragino visus Lietuvos žemdirbius — ūkininkus jungtis vienon organizacijon po viena vėliava, nes tik susijungę žemdirbiai gali pakelti mūsų brangiosios Tėvynės Lietuvos gerovę ir laimę, ir pajiegs ją išgelbėti nuo pažeminimo ir pražūties.

Prasideda iškilmingų mišių šventimas. Glūdi tyla. Žemdirbiai stovėdami po savo vėliava akyvaizdoj Aukščiausiojo aukuoja Jam ilgų metų vargus ir semdami ramybės iš praeities stiprina dvasią šaukti Lietuvos žemdirbius vienybėn ginti tautos gyvybę. Stai nejučiomis kila p. Leškevičiaus smuiko malonūs tonai ir pritariant vargonais kompozitoriui ir operos solistui p. Kačanauskui sudaro galingus akordus veikiančius į žemdirbių suspaustas sielas, o operos solistės p. Sukevičienės skardus melodingas balsas kėlė tų sielų jausmus į aukštybes prie Visagalinčio...

Pasibaigė mišios. Pašventęs vėliavą prie aukuro papėdės tas garbingas Lietuvos veteranas kun. pralotas Dambrauskas pradžioje Lietuvos atgimimo rašė:

Dirvą naują Dievas duoda
Te nelieka ji dirvonais
Eisim pūrint žemę juodą
Arti sėti juk malonu.
. . . . . .
. . . . . .
Te nedyksta joj kūkaliai
Te kruša jos neužgauna,
Ilgą laiką dirvonavus
Gausų vaisių teišduoda.
. . . . . .
. . . . . .

Žvilgterėjęs į susirinkusius, lyg matydamas išsipildant savo troškimus prabilo į žemdirbius šiais žodžiais:

Inteikdamas Tamstoms šią gražią, Bažnyčios nūn pavęstą vėliavą laikau savo pareiga tarti keletą žodžių.

Aprašidamas būsimąsias žydų tautos nelaimes loelis pranašas tarp kitų mini ir tą, kad bus „nuliūdę žemdirbiai, nes pragaišo jų lauko pjūtis" (Ioel. I, 11). Kaip yra liūdna žemdirbiui matyti pragaišusią savo lauko pjūtį. Tamstos patys geriau už mane žinote. Kaip žemdirbių, Tamstų pirmutinė pareiga yra rūpintis, kad Tamstų laukų pjūtis nepragaištų, kad iš savo pjūtės turėtumėt sau naudos. Tai yra drauge ir Tamstų teisė, paties Pauliaus Apaštalo išreikšta šiais žodžiais: „Dirbantis artojas turi pirmas naudotis vaisias" (2 Tim. 2, 6). Bet, dėja, kaip gerai žinote, neretai tais vaisiais negaunat naudotis, nes juos tai kruša išmuša, tai perdidelės kaitros sudegina, tai pergausūs lietūs supūdo. Nuo tų nelaimių ginatės apsidraudimu. Bet jos toli gražu ne vienintelės. Tamstų pjūtį gali sunaikinti ne vien kruša, kaitra ar lietus, bet ir blogas kaimynas ir užplūdęs neprietelis ir galop bloga tvarka karšte. Blogas kaimynas gali nuganyti Tamstų javus, neprietelis gali nutrypti visą lauką, o bloga tvarka krašte gali ištuštinti Tamstoms visą aruodą. Nuo tų antros rūšies nelaimių, o ypač nuo pastarosios, Tamstoms reiktų irgi pasistengti apsidrausti; juoba kad tasi yra ne taip jau sunku. Nes tvarka krašte pareina nuo įstatų, o įstatus leidžia Tamstų pačių renkami atstovai. Jei tad norite, kad mūsų demokratinga respublika būtų tvarkoma gerais įstatais, pasistengkit išrinkti atstovus, kuriems rūpėtų išleisti geresnių įstatų ir įvesti mūsų krašte geresnė tvarka. Tai pigiai galit atsiekti, jei sudarydami gyventojų daugumą pasistengsit susispiesti krūvon ir geriau susiorganizuoti. Ši naujai pašvęstoji vėliava tesie Tamstų vienybės simbolis. Eeikit su ja į Lietuvos tvarkymo darbą ir laikykitės gražaus jos obalsio: Vienybėje — galybė. Kareiviams mūšy dažnai pasitaiko išsisklaistyti, bet pamatę savo vėliavą, jie vėl renkasi krūvon ir puola neprietelį. Taip elgkitės ir Tamstos. Kaipo žemdirbiai laikykite aukštai iškėlę savo vėliavą ir neleiskit, kad jūsų pjūtis, jūsų darbo vaisiai būtų betiksliai naikinama. Bet iš kitos pusės, kaipo katalikai neleiskit niekam naikinti ir savo dar brangesnių dvasios turtų — tikybos ir doros. Tikyba ir dora tesie pagrįstas jūsų privatinis gyvenimas; už[ba] ir dorą turėkite drąsos stoti ir viešame gyvenime[mi] išvien čia su kitų luomų katalikais. Tuomet ir D[ie]bus su jumis ir palaimins jūsų darbus. To nuošir[dų] jums linkiu įteikdamas šią Bažnyčios pašvęstą vė[liavą] jūsų organizacijos ir jūsų siekimų simbolį.

KONGRESO ATIDARYMAS.

Kongresą atidarė Liaudies Namuos 11½ val. Žemdir[bių] Sąjungos Centro Valdybos vice-pirmininkas Saliamo[nas] Banaitis.

Pirmu dienotvarkės punktu referuoja p. A. Smet[ona] buvęs Lietuvos prezidentas, apipasakodamas politin[ę] ekonominę Lietuvos padėtį taip:

Lietuvos žemdirbiai šiandien susirinko čionai aps[varstyti] savo ūkio reikalų ir pasiteirauti apie politinę Lietu[vos] padėtį viduje ir užsieny. Sirdingai sveikinu žemdirbi[us] linkiu, kad jie tuo trumpu laiku stengrai pasidarba[vę] grįžtų namon stipresni ir didesne viltimi dirbtų s[avo] organizacijos darbą.

Apsiėmiau, gerbiamieji, šiandien papasakoti apie m[ūsų] šalies ūkio ir politikos padėtį — viduje ir užsienyje. K[as] simas labai platus, o jūs labai maža laiko turite, t[ai] aš paliesiu tik pačius opiausius dalykus.

Kokia šiandien yra Lietuvos padėtis — geresnė, prastesnė, negu pirma buvo? Juk mes šiandien jau n[e] vien lietuvių tauta, bet ir Lietuvos valsty[bė] kuri gyvuoja jau kelintus metus. Taigi, įvertin[ti] Lietuvos padėjimą, reikia turėti tam tikslui mastas net[o] tautinis, kiek valstybinis. Lengviausia, rasit būtų s[ve]ginti mūsų ūgis, koks buvo prieš kelius metus su [šio] ūgiu, koks yra dabar, ir tuomet pasakyti, ar mūsų ger[ovė] pagerėjo ar pablogėjo. Bet, dėja, tuo keliu eiti negali[ma] kaip negalima vien metais lyginti kūdikio ūgio, nes ki[ekvie]vieni jo gyvybės metai matuojami savo aplinkybėmis. [Ne]gal įmanytume įvertinti Lietuvos padėjimą, sulyginę j[ą] Estijos, Latvijos ar Lenkijos padėjimu? Bet ir šiuo k[ar]nepasiektume, ko norime, nes lygintume du nesulygi[na]mu daiktu: Latvija, Estija ar Lenkija eina savo keli[u] turi savo mastą, o Lietuva irgi savo.

Lietuvos tikslas yra tokia valstybė, kuri jau sen[ai] gyvuoja ir jau yra susitvarkiusi. Tokia valstybė ir g[alė]būti mums reikiamas mastas. Turėdami ji akyvaizd[oje] pastebėdami mūsų valstybės gyvenimo reiškinius ir g[a]me spręsti ar mes artėjame ar tolstame nuo tikslo pat[ies] normaline valstybe.

Kaip kiekviena valstybė, taip ir Lietuva turi dvej[opų] reikalų. materialinių arba ūkio ir dvasios reikalų. T[ų] abiejų turi būti lygsvara. Jos nebesant, valstybė i[r] šlubuoti, nes abeji reikalai yra angštai susirišę tarp sav[o] vienų nesveikata atsiliepia blogai ir antriemsiems.

Bet šiuo kartu aš kalbėsiu apie vieną pusę, būt[ent] materialinę. Tik ir ji vėl skiriasi dviem dalim — politik[os] ir ūkio. Užsienio politika angštai rišasi su vidaus politi[ka] o politika išviso beveik neatskiriama nuo ūkio dalyk[ų]. Pav., jei Vilniaus klausimas ir Lietuvos santykiai [su] Lenkija būtų bent principiniai išspręsti, tuomet mū[sų] krašto apsaugos reikalams nereikėtų tiek lėšų eikvo[ti] surinktieji mokesniai galima būtų kitiems šalies reikala[ms] suvartoti. Jei vidaus politika didintų krašto gerov[ę] gerintų ūkį, statytų geresnę tvarką, — tuomet ir mūs[ų] klausimas užsienyje geriau stovėtų, mūsų kraštas įgyt[ų] Vakarų Valstybėse daugiau pasitikėjimo ir mes gautum[e] pinigų pasiskolinti mūsų ūkiui atstatyti.

Iš to aišku, jog visi piliečiai, visi luomai, taigi ir žem[ės] dirbiai privalo rūpintis ne vien savo siaurais reikalais n[e] vien žemdirbių likimu, bet ir politika, — dar daugiau, [ir] visu valstybės gyvenimu.

Lietuva žemės ūkio, taigi žemdirbių šalis. Versdamie[si] ūkiu, jie prigamina visokių gėrybių, kuriomis pirkli[ai] prekiauja su užsieniu, ir tik tų daiktų prekyba duod[a] mums galimybės gauti iš svetur pabrikos išdirbinių: cuk[raus], geležies, apsivilkimo, žibalo, druskos ir t.t. Mūs[ų] pramonė arba pabrikos yra menkutės ir jų labai maža j[ų] ne tik užsienin nieko neišsiunčia, bet ir Lietuvai neprig[a]mina reikalingiausių daiktų. Pirkliai nieko negamina, j[ie] tik tarpininkauja, perka iš žemdirbių, parduoda kitiem[s] ir veža užsienin, gabena iš užsienio ir perduoda čion[ai]. Visus mokesnius kuriuos valstybė pirkliams uždeda, j[ie] numeta nuo savęs ant pirkėjų, taip ir ant žemdirbių. Pirklių gyvenimas šiandien lengviausias ir pelningiausias, o turtų gamintojais yra kuone vieni žemdirbiai, ir tod[ėl] jie turėtų daugiausia rūpintis valdžios politika, įstatym[ų] leidimo tvarkai administracija.

Darosi visa atžagariai: pirkliai ir fabrikantai pas mus nulemia politiką ir nenuostabu: jie gyvena miestuose, tu[ri] daug inteligencijos pajėgų ir yra susitelkę krūvon. Mūsų partijos, kurios šiandien per St. Seimą valdo šalį, yra pilniausioje miesto viešpataujančių luomų įtakoje. Ar nenuostabu, kad St. Seime nėra nė vienos savarankiškos sodiečių, valstiečių ūkininkų ar žemdirbių (vistiek, kaip juos pavadinsime) partijos? Visi tie žemės ūkio dar[bo] žmonės seka paskui kitas partijas. Siauru partingumu vaduojasi tos partijos valdžios politikoje, pareikšdamas diktatūrą socialiniuose reikaluose. Tai stabdo, o ne didina valstybės ūkį, vėluoja jos plėtotę. Luomin[io] kerštо obalsis joms pavirto valstybės išmintimi.

St. Seimo žemės reforma. Pažiūrėti — gražiu obalsiu

ji seka — įsteigti socialinę: paėmus iš dvarininkų žemę atiduoti kitiems, jos neturintiems. Bet kodel tik žemę? Gi ir kiti turtai — namai, prekės ir pinigai nelygiai tarp žmonių paskirstyti...

Rusija išnaikino dvarininkus, jų žemes atėmė bolševikai. Ir šiandien eibės yra tenai žemės... Kodel sodiečiai neima jos, kodel nedirba? Gi jiems siūlo sovietų valdžia, tegu tik ima ir dirba. Rodos, keista. Bet dvaruose tuščia, nebėra jokios gyvybės. Dykos žemės, kiek tik nori, o Rusija badu miršta, laukia duonos iš tų kraštų, kurie nesiėmė žemės nuosavybės naikinti...

Rusijos valstiečiai nenori imti daugiau žemės delto, kad visa, ką jie daugiau uždirba, vyriausybė paima iš jų javais, gyvuliais arba pinigais. O valdžiai reikia daug pinigų. Išnaikinus dvarininkų luomą, ir nesugebėjus jų vieton nieko pastatyti, žemės našumas be galo sumažėjo, o mokesniai, kuriuos dvarai derlium ar tiesiog sumokėdavo, krito ant vienų valstiečių.

Ligšiol niekur vakarų Europoje nėra taip darę, kaip pas mus Lietuvoje, niekur įstatymų leidimo įstaiga nekonfiskavo žemės, neėmė jos dykai, ar beveik dykai, iš vienų ir davė jos kitiems už nemažą mokesnį. Konfiskata vartojama buvo ten bausmė, konfiskatos niekas nevadino žemės reforma. Reforma be kredito nėra galima, o toks St. Seimo žemės įstatymas pakerta žemės ūkiui kreditą, paskolos įstaigą, visur — viduje ir užsienyje. Be paskolos bežemiai ir mažažemiai negalės įsikurti jiems išmokėjiman skiriamuosuose sklypuose. Gi reikia trobų statytis, gyvulių pirktis, įrankių prasimanyti, mokesniai mokėti. Iš kur gaus pasiskolinti? Valstybė pati iš mokesnių gyvena, ji negalės suteikti kredito. Didžiausis ūkis, kurs bent trečdali maisto prigamina ir, einant pažangine mokesnių tvarka, daugiau ne trečdali sumoka mokesnių, alės, nyks, o mokesnių našta slinks ant vidutinių, paskui ant mažųjų ūkininkų ir gali visą visuomenę užslėgti. Štai kas laukia St. Seimo išleistąji žemės reformos įstatymą.

Antras svarbus klausimas — tai valstybės pajamų ir išlaidų tvarka. Pernai po laiko buvo jos apyskaita St. Seime svarstyta. Iš jos matyti, kad valdžia taip šeimininkavo, jog beg ne 25 nuoš. ar daugiau padarė nepritekliaus. Tai įrašyta viso krašto skolon, o visų pirma žemdirbių.

Rekvizicja sunkiausias mokesnių pavidalas. Jis pakerta norą žemės darbo žmonėms gerinti ūkį, nes niekuomet jie negali žinoti, kiek iš jų bus paimta mokesnių gyvuliais, javais ir kitais žemės produktais. Rekviziicjos sunku teisingai išskirstyti, jos įkirėjo visiems ūkininkams. Miestiečiai tiesioginai neatjaučia jų sunkumo... Žemdirbiai turėtų ypač jomis susirūpinti.

Del neapgalvotai leidžiamų įstatymų visame krašte susidarė painus žmonių bendravime tinklas, kurio nei teismas, nei advokatai nebestengia išpainioti. Jei taip toliau eis, tai nėvienas žemdirbis, nėvienas ūkinikas nebegalės be advokato nei žingsnio žengti.

Lig šiol neturime savų pinigų. O buvo progos, St. Seimui susirinkus, įsteigti savo valiuta. Rimtos Anglų firmos siūlė Lietuvai daryti su jomis prekybos sutarti, siūlės taip pat padėti mums savo pinigus išleisti. St. Seimas nežinia kodel atmetė tą pasiūlymą, ir buvo taip gera proga praleista. Dabar valdžia vėl pradėjo kalbėti apie savų pinigų išleidimą. Bet kur jų garantija? Kiekvienos šalies valiuta remiasi auksu arba darbu. Cekoslovakijos pinigai aukštai pakilo, nors ji neturi jų pamate aukso. Visa šalis tenai dirba, gamina: žemės ūkis, pramonė ir prekyba — darbdaviai ir darbininkai. Cekoslovakijoje valdžios ir visuomenės obalsis: kuodaugiausiai dirbti ir reikalauti tiesingo atlyginimo. Mūsų leidžiamieji įstatymai imasi pamatan principą: kuomažiausiai dirbti, kuodaugiausiai reikalauti atlyginimo. Tai skriauda valstybei, nes lėšas, mažina šalyje darbą ir jo vaisius, taigi ir iždo lėšas, skriauda ir darbininkams, nes juos atpratina nuo stengraus darbo ir išveda iš tvarkos. — Lietuva neturi aukso ir, norėdama įvest savo pinigus, gali remtis tik darbo valiuta. Dabartinė valdžia įstatymais susilpnino darbo tvarką, taigi sumažino ir savų pinigų vertę. Jie gali būti išleisti, bet jų likimas būtų panašus į likimą Latvijos, kur viskas šiandien, skaitant vokiečių marke (mūsų auksinu), 3 ar 4 kartus brangiau, negu Lietuvoje. Norint susilaukti savų pinigų, reikia, kad valdžia pasuktų į darbo tvarkymo kelią. Kitaip sava valiuta pas mus bus ūkio pražūtis.

Vidaus finansinė politika turėtų būti ne tiek taupymas, kiek krašto gamybos (ypač žemės ūkyje) didinimas. Bet, dėja, tam tikslui prieštarauja leidžiamųjų įstatymų kryptis. Valstybė ir jos įstaigos plėčiasi, tarnautojai ir valdininkai privalo būti tinkamai atlyginti, kad jie nors galėtų išmisti su savo šeimynomis. Vokietija, kuri didžiausias skolas turės kas metai mokėti Prancūzijai, apmoka daug geriau savo valdininkus, negu mūsų valdžia. Pv. stoties viršininkas gauna metams 50 tūkstančių markių ir dar visokių priedų, o mūsų stoties viršininkas, rodos, tik 12 tūkstančių metams, vadinasi kelius kartus mažiau. Kur ir ką čia besutaupysi? Bet algų pas mus nepakelsi kol leidžiami įstatymai, kurie griauna ūkį visose jo šakose, taigi mažina ir valstybės išždo įeigas.

Iškrikusi vidaus ir užsienio politika apleido mūsų kraštą atėjūnais, kurie trukdo pirma nusistovėjusią tvarką, neša užkrečiamas ligas pas mus, brangina maistą ir sunkina butų klausimą, tvirkina mūsų prekybą ir verčia ją šmugeliu. Visa tai kelia daugiau nerimo krašte.

Kadangi Lietuvoje didžioji dauguma veik 80 nuoš. gyventojų verčiasi žemės ūkiu, yra žemdirbiai, tai visa vyriausybės politika — vidaus ir užsienio — paliečia daugiausia žemdirbius. Jiems rodosi ir privalytų vedamoji rolė valstybės atstatyme ir jos gynime. Tikrumoje gi matome priešingą apsireiškimą. St. Seime ir išviso valdžios veiksmuose vyrauja išimtinai žmonės, kurie neatstovauja žemdirbių reikalų. Kodel gi 80 nuoš. kaimiečiai rinko valdžion kad ir iš jų tarpo išėjusius žmones, bet nuo jų nutolusius? Delto, kad kaimiečiai nėkiek nebuvo susipratę. Mūsų partijos, vedamos miestiečių, kad ir iš sodiečių tarpo išėjusių, bet nuo jų atitolusių mokėjo suskaldyti žemdirbius visokiais būtais ir nebūtais pažadais ir į save privilioti. Kaimiečiai buvo suskirstyti į bežemius, mažažemius, vidutinius ir didžiuosius ūkininkus. Viešpataujančios partijos sugebėjo įkalbėti, kad taip padalinti kaimiečiai esą kits kitam priešingi luomai, nors iš tikrųjų jie yra vienas luomas, nes vienodas jų siekimas yra. Visi kaimiečiai, daug ar maža turi, parduoda savo darbą, — savo ūkio dirbinius: kiaušinius, paukščius, gyvulius, javus, ir gauna iš tų pačių pirklių, kas reikia ūkio apyvokai. Juos vienija tikslas brangiau parduoti, ką turi, pigiau pirkti, ko reikia apsirūpinti. Jei kalbėti apie priešingumą, tai jo reikia ieškoti tarp pirklių ir žemdirbių.

Mestas obalsis kaimiečių tarpan atimti iš tų, kurie turi daugiau, ir atiduoti tiems, kurie turi mažiau, daugiausia pakenkė žemdirbių vienybei, taigi ir jų stiprybei. Jie pradėjo tarp savęs rietis ir skirstytis po jiems svetimas partijas, siekiančias to, kas prieštarauja žemdirbiams. Ir ištikro viešpataujančios partijos siūlo maž daug lygiai padalinti žemę, nustatydamos 80 dešimtinių normą, o kas perviš tos normos — tai nusavinti, o jų, tų partijų šulai, būdami pirklių luome, siekia milijonų, visai neskirdami ligi kokios normos, kiek ir kam valia turėti milijonus auksinų. Tos partijos skelbia biednuomenės diktatūrą, kitaip sakant, biednuomenės valdžią, o savo tarpe turi dvarininkų, fabrikantų, pirklių ir šiaip jau turtingų verteivų.

Vilniaus klausimas pavirto painiausiu užsienio klausimu, nors tai yra Lietuvos sostinė. Neišmintinga diplomatija tiek jį atitolino nuo mūsų, kad kyla abejojimas, ar mes begausime. Visi tarptautiniai keliai jam išspręsti yra St. Seimo užkirsti. Belieka ūkio, ekonomijos kelias, kurs gali grąžinti mums Vilnių. Jei esamoji šiandien mūsų valdžios žinioje Lietuva pakryps ūkio tvarkymo linkme, tada ji pritrauks sveikesne savo plėtote ir Vilniaus sostinę. St. Seimas pasirodė nesugebąs tos krypties laikytis. Nacionalizmo metas Europoje baigiasi, pasaulio galybės, priešakyje su Anglija ir Prancūzija ima daugiau vertinti valstybę jos ekonominių gajumu. Tai parodo ketinamoji Genuos konferencija, kur, pagaliau, leista ir Lietuvai dalyvauti. Jei mūsų atstovai mokės įtikrinti konferenciją, kad Lietuva eina ekonominio stiprėjimo keliu, tuomet ir Vilnius mums paartės. Bet, deja, prityrimas rodo, kad mūsų valdžia visur pavėluoja, visur nepajiegia.

Valstybė turi jungti visus vienumon, o neskaldyti. Taigi ir žemdirbiai, nepriklausomai susitelkę vienon stiprion partijon, neprivalo skelbti žemdirbių diktatūros, o pripažinti ir kitų luomų — pirklių ir pabrikantų — darbdavių ir darbininkų partijas. Žemdirbių tikslas ne kova su kitais luomais, bet savo reikalų apsaugojimas ir suderinimas su kitų reikalais.

Tik žemdirbiams susivienijus galima laukti tikros žemės reformos, tik žemdirbiai tepajėgs sudaryti žemės ūkiui kreditą ir padės tokiu būdu bežemiams ir mažažemiams įsigyti savo bendraluomiams daugiau žemės ir padidinti ūkio kultūrą.

Bet ir žemdirbiai privalo žiūrėti į visą valstybiškai, o ne partingai, turi aktingai domėtis valstybės politika.

Tada jie laimės ir užims sau prideramą vietą prie valdžios vairo. Tik ta partija stipri yra, kuri turi savo priešakyje šviesių vadų. Taigi ir žemdirbiams reikia turėti savo tarpe veiklių inteligentų, atsidėjusių žemdirbių idėjai.

Žemdirbių kongresas išklausęs pranešimą linų monopolio klausimu ir įvertinęs svarbą linų gamybos mūsų kraštui, randa, kad linų auginimui bei jų kultūrai svarbiausia kliūtis yra tai linų monopolis, — todel reikalauja, kad linų monopolio prekybą valdžia kaip galima greičiau panaikintų.

Žemdirbių kongresas išklausęs pranešimą Žemdirbių Banko steigimo klausimu ir pripažindamas savo banko reikalingumą žemdirbiams gavimui prieinamomis sąlygomis paskolos ūkio reikalams, o ypač del naujakurių, kandangi dabar esamieji bankai paskolos žemdirbiams — ūkininkams neduoda,—nutaria neatidėliojant steigti Žemdirbių Banką, pavedant tuo reikalu rūpintis C. Valdybai.

Žemdirbių kongresas išklausęs pranešimą apie valstybinį trobesių nuo ugnies apdraudimą ir pripažindamas, kad tasai draudimo būdas ne visai tikslus, — randa reikalingu, kad draudimo premijos būtų sumažintos iki minimumo, vieton 25 nuoš. nuo gryno pelno skiriamo valdžiai skirti tik 10 nuoš., šalia valdžios draudimo įstaigos leisti kurtis privatinėms draudimo draugijoms, ir, palaikant draudimo priverstinumą, leisti kokioj kas norį draugijoj savo trobesius apdrausti.

Žemdirbių Kongresas pripažindamas, kad 1) padegėliai jau antri metai dar nėra gavę miško medegos trobesiams atsistatyti ir aplamai padegėliams skirta permaža norma ir perbrangiai 2) pardavinėjant mišką barais, jis yra neprieinamas mažažemiams, ir tuo tik pasinaudoja spekuliantai; 3) dažnai artimesnieji kaimams miškai parduodami pirkliams, o vietos gyventojų reikalams skiriama miškas jiems tolymesnis; 4) varžoma naudojimas savo mišku tiems savininkams, kuriems miškas yra paliktas sulyg „Invedamojo Žemės Reformos įstatymo", — reikalauja kol tie nenormalumai nebus pašalinti tuojau sustabdyti miško išvežimą į užsienį ir jau paskirtą išvežimui miško medegą tuojau sulaikyti.

Iš „Zemdirbių Balsas".

PRANESIMAS.

Lietuvos Konsulatas Hamburge

Hamburgas, 1922 m.
Varsaio mėn. 30 d.

Gerb. „Zvaigždės" Redakcijai, Philadelphia, Pa.

Lietuvos Respublikos Vyriausybė paskyrė mane Lietuvos Respublikos Konsulu Hamburgui ir Bremenui. In mano veikimo sritį eina taipogi provincijos Hanover ir Oldenburg.

Lietuvos Vyriausybė, skirdama mane Konsulu nurodytoms vietoms, turėjo galvoje palengvinti kelionę Lietuvos išeiviams, važiuojanties į Ameriką ir grįžtantiems Lietuvon Amerikiečiams.

Konsulato adresas:

Konsul Eduardas Misevičius,
Hamburg, Germany
Parkallee 6, III Stock.

Ed. Misevičius,
Konsulas.

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF AUGUST 24, 1912.

of Zvaigžde published weekly at Philadelphia, Pa, for April 7, 1922.

County of Phila. } ss.
State of Penna. }

Before me, a Notary Public in and for the State of New York and county aforesaid, personally appeared Rev. A. M. Milukas who, having been duly sworn according to law, deposes and says, that he is the owner in partnership of the Zvaigžde and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management (and if daily paper, the circulation), etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, embodied in section 443, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business manager are:

Name of —	Post—Office Address:
Publishers, A. Milukas & Co.	3654 Richmond St.
Editor, Julia Pranaitis	„ „
Business Manager, A. Milukas,	94 Hull Ave. Maspeth, L. I., N. Y.

2. That the owners are: (Give names and addresses of individual owners, or, if a corporation, give its name and the names and addresses of stockholders owing or holding 1 per cent or more of the total amount of stock.) Rev. A. M. Milukas, 94 Hull Ave. Maspeth, L. I., N. Y., Julia Pranaitis 3654 Richmond St., Philadelphia, Pa.

3. That the known bondholders, mortgagees, and other security holders 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities are: (If there are none, so state.) None.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders, and security holders, etc. none

5. That the average number of copies of each issue of this publication sold or distributed, through the mails or otherwise, to paid subscribers during the six months preceding the date shown above (This information is required from daily publications only.).

A. M. Milukas Owner.

Sworn to and subscribed before me this 17th day of March 1922

Geo. F. Beleford
Notary Public.

(Seal.)

Sekančias knyga patariame skaityti visiems lietuviams katalikams:

Jos gaunama mųs redakcijoje.

Apeigos Rymo katalikų Bažnyčios. Lenkiškai parašė kun. J. Lunkevičius. Vertė Gerutis. Antra laida. Shenandoah, Pa., 188 pusl. 60

Antanukas. Apysaka B. Pruso. Vertė Selimas. Antra laida. Shenandoah, Pa., 40 pusl. 15

Algimantas arba Lietuviai 13-ame šimtmetyje. Ištoriška apysaka. Parašė Dr. V. Pietaris. Penki tomai. Shenandoah, Pa., 488 pusl. 2.50

Anima Vilis. Marės Radzevičiūtės apysaka. Jono Montvilos vertimas. Antra laida. Shenandoah, Pa., 162 pusl. 75

Bajoro Vuošvis. Apysaka iš lietuvių gyvenimo. Parašė Jonas Kmitas. Shenandoah, Pa., 63 pusl. 15

Biurokratai. Apysaka iš paskutinių atsitikimų Lietuvoje. Parašė Jonas Kmitas. Shenandoah, Pa., 79 pusl. 25

Fabiolė arba Bažnyčia Katakumbose. Kardinolo Wiseman'o. Vertė Vytautas. Shenandoah, Pa. 354 pusl. 1.00

Gyvačių Karalius. ir kitos apysakėlės. Parašė Ksaveras Vanagėlis. Shenandoah, Pa,, 31 pusl. 10

Iš kelionės po Europą ir Aziją. Parašė Pranaičių Julė. Philadelphia, Pa., 380 pusl., 102 iliustracijos (paveikslai); 2.00
Audeklo apdarais 2.25
Skuros apdarais, paauksuotais kraštais 3.50

Iš daktaro pasakojimų. Rudens diena. Sulaukė. Parašė Satrijos Ragana. Shenandoah, Pa., 69 pusl 25

Išvakarės gret Lemano ežero. Parašė kun. M. Morauskis. Vertė Gerutis. Shenandoah, Pa., 172 pusl. 75

Išpažinties Istorija. Prancūziškai parašė kun. A. Guilloiss, vertė kun. A. M. Milukas. Antras leidimas Brooklyn, N. Y., 1916. 50

Kova ties Žalgiriais. Istoriška drama keturiuose aktuose. Parašė Savasis (Dr. V. Pietaris) Shenandoah, Pa, 31 pusl. 25

Kunigo giminė. Parašė J. Gerutis. Shenandoah, Pa., 68 pusl. 20

Kaip Elziutė praleido šv. Jono dieną. Parašė P. D. Shenandoah, Pa., 63 pusl. 20

Krasauninkas—Laižybos—Dievo žmonės. Parašė Ksaveras Vanagėlis. Philadelphia, Pa., 28 pusl. 10

Kardinolo Mercier gromata apie Patrijotizmą ir Išlaikymą 5

Kun. Dr. M. Gustaičio, Du laišku iš Kelionės 5

Kan. Dr. M. Gustaitis 5

Laisvės Metu. Apysaka iš paskutinių atsitikimų. Parašė Antanas. Semai, 1908 m. 187 pusl. 75

Lietuviškas Albumas. Dalis I. Istoriškos ir šiaipjau Lietuvos vietos. Parenge ir išleido kun. A. Milukas Shenandoah, Pa., 75

Lietuviškas Albumas. Dalis II ir III. Lietuvos raštininkai, žymiasni vyrai ir typai. Parengė ir išleido kun. A. Milukas. 1.50

Lietuviškos Pasakos. Spaudon parengė Dr. J. Basanavičius. Didelio formato knyga, 262 pusl. 2.00

Laiškai iš Kelionės po Palestiną. Kaštaie kun. Antano Miluko. Shenandoah, Pa. 94 50

Mote[illegible]kos kalbo[illegible]. Gerutis [illegible]ia. Pa., 41 50

Mūsų [illegible]kiausių Lie[illegible] atsitikimu. [illegible]nas Kmitas Shenandoah Pa 57 pus 15

Melagių Dėdė. Vaizdelis iš [illegible]zkų gyvenimo. Parašė Ksaveras Vanagėlis Shenandoah, Pa., 27 pusl., 10

Mūsų Išganytojaus Jezaus Kristaus gyvenimas. Naujas pataisytas išleidimas. Shenandoah, Pa., 209 pusl., su paveikslas, 75

Nekaltybė. Iš vokiško vertė J. Gerutis. Shenandoah, Pa., 89 pusl. 25

Ne Miesto Laimė. Prancūziškai parašė Pierre L'Ermite. Lietuviškai vertė Pranaičių Julė. Shenandoah, Pa., 206 pusl. 1.00

Našlaičiai. Likimas tulos šeimynos. Vertė P. Str. Shenandoah, Pa., 81 pusl. 15

Pasikalbėjimas Giesmininko su Lietuva. Vyskupo A. Baranausko Eilės. Kaina .05

Pasakyk Matušei, Agnieška, [illegible]t Garlaivio. Trįs Šatrijos Raganos apysakėlės. 15

Pradžia ir išsiplėtimas Katalikų Tikėjimo. Parašė Vyskupas M. Valančius. Reikalingiausia kiekvienam lietuviui-katalikui knyga. Shenandoah, Pa., 235 pusl. 1.00

Paklydėliai. Kun. J. Geručio. Antras leidimas. „Žvaigždės" skyriaus, 416 Hooper Str., Brooklyn, N. Y. 10

Sventųjų Gyvenimai. Skaitymai kiekvienai metų dienai. Su paveikslais. Spaudon parengė kun. A. Milukas. Visi keturi tomai 3.50
Drūtais audeklo apdarais 4.00
Skūros apdarais 5.00
Skūros apdarais, paauksuotais kraštais 5.50

Siapus ir anapus grabo. Parašė J. Gerutis. Shenandoah, Pa., 210 pusl. 60

Sodžionių Teologija. Parašė J. Gerutis. Gražiausia lietuviška kalba šioje knygoje išdėstytas visas Katalikų Teologijos mokslas. Shenandoah, Pa., 285 pusl. 1.00

Pikta Dvasia. Latviškai parašė Rudolfas Blaumanis. Lietuviškai vertė Idlargas. Shenandoah, Pa., 72 pusl. 25

Patrimpo Laiškai. Parašė K. A. K. Kun. A. Miluko leidimas. „Žvaigždės" Spaustuvėje, Shenandoah, Pa. 1907 m. 60

Susiskaldėliai. Vaizdelis iš mūsų sodiečių gyvenimo. Parašė J. Gerutis. Shenandoah, Pa., 62 pusl. 20

Socijalistai. Kas jie? Iš kur atsirado? Ko nori? Parašė kun. A. Civinskas. Shenandoah, Pa., 124 pusl. 10

Steponaičio Raštai. Pilnas pomirtinis velionies raštų (eilėmis ir proza) išleidimas. Tvarkė Liudas Gira. Kaunas, 1912. 121 pusl. 1.00

Trumpas Katekizmas 10

Vaičaičio Eilės. Su velionio plačia bijografija ir paveikslu. Philadelphia, Pa., 1912. 157 pusl. 75

Valdimierius. Gražiai apysakėlė. Shenandoah, Pa., 47 pusl. 10

IŠ KELIONĖS PO EUROPĄ IR AZIJĄ

Ta knyga yra tai

Didžiausias savo rųšies veikalas,

parašyta „Žvaigždės" redaktorės J. Pranaičiutės. Knyga turi apie 380 puslapių ir papuošta 102 iliustracijomis (paveikslais). -:- -:- -:-

Indomųs toje knygoje aprašymai Prancijos, Belgijos ir Vokietijos žemių, kur dabar verda Europejiška karė. Tie aprašymai papuošti daugeliu iliustracijų. -:- -:- -:- -:- -:- -:-

Bet indomiausiais beabejo yra aprašymai įspudžių iš Tėvynės ir iš senovės Lietuvos žemių, kuriuos vienok viršija aprašymai Vidurinės Azijos, Kaspijos ir Kaukazo žemių ir anų žmonių. Nemažiaus įdomųs aprašymai abiejų Rusijos sostinių, Maskvos ir Peterburgo, su paminėjimu lietuvių naujokynių istorijos tose vietose. -:-

Knygos kaina . . . . . 2 dol.
Audeklo apdarais 2.25
Skūros apdaruose su paauksuotais kraštais . 3.50

Galima gauti „Žv." Knygyne

Parsiduoda Maspeth'e, N. Y.

500 geriausių lotų, per 20 minučių kelio nuo New Yorko miesto, palei tris gatvekarių linijas praeinančias pro šali. 5c. nuvažiavimas; vandens nuovadai, šaligatviai, gagazas, vanduo, mokyklos ir bažnyčios. Ant syk moket 20 nuoš., likusią sumą lengvoms išmokestimis. Gera spekuliacija ar nuolatinis namas

Trace, 6 Remsen Place, Maspeth, N. Y.

arba

Chamberlain, 14 Grand Street, Maspeth, N. Y.

PARDUODA

Bučernę ir Hardvare store prie Salmon ir Venango gvių palei šv. Jurgio lietuvių bažnyčia, Philadelphijoj. Abi krautuvi —kampiniai namai. Biznis išdirbtas, pirkimo salygos geros, kreiptis į Antaną Kryžanaucką

Salmon & Venango Sts., Philadelphia, Pa.

Pardavimo preižastis — išvažiuoja į Lietuvą.

Dickinson 3995 M.

Dr. Ignotas Stankus

1210 S. Broad St., Philadelphia, Pa.

Lietuvis Daktaras ir Chirurgas.
Valandos: Nuo 9 iki 10 A. M.
" 3 " 5 P. M.
" 7 " 8 P. M.
Nedeliomis " 10 " 3 P. M.

Prisiuskit Prenumeratą už „Zvaigždė".

LAIVAKORTES vėl ATPIGO
In Hamburgą ir Bremeną $103.50
In Liepoją — — — — — — $110.00
In Piliavą-Karaliaučių — — $106.50
PINIGU SIUNTIMAS LIETUVON
žemiausiu dienos kursu.
Pinigus Lietuvoje gauna laike 25—30 dienų.
P. MIKOLAINIS,
53 Hudson Ave.,
Brooklyn, N. Y.

„ŽVAIGZDES" PAVIENIUS NUMERIUS PHILADEPHIJOJ galima gaut „Zvaigždės" spaustuvėje ir pas Antaną Kryžinauską Salmon & Venango Sts.

DIDELĖS DOVANOS.

TEMYKIT GERAI:

Kurie prisiųs prenumeratą vieniems metams už „Zvaigždę" $2.00, tiems duosime knygų už $1.00; kas prisiųs prenumeratą dviems metams $4.00, tie gaus dovanų už $2.00 knygų iš „Zvaigždės" spaustuvės.

Lai nei vienas lietuvis nebūna be „Zvaigždės". „Zvaigždė" visuomet drąsiai skelbia teisybę, nepaisant ar tas kam patinka ar ne. „Zvaigždėje" nerasite tuščių plepalų (apie neva kokių ten „didvyrių—veikėjų" „didžius nuopelnus", užtat joje rasit daug akyvų, naudingų skaitymų: straipsnių, žinių ir t.t. iš savo tėvynės ir iš viso pasaulio. Pasiskubinkit prisiųst prenumeratą, ir atsilyginti užvilktą skolą už „Zvaigždę".

Nutrinkite savo skausmus Reumatiškus, Neuralgiją, Šlubumą, Niksterėjimą, Ištampytus Muskulus, Dantų Skaudėjimą, Galvos Skaudėjimą, Peršalimą.

Tėmykite, kad butų

INKARO VAISBAŽENKLIS.

ATNAUJINKIT „ŽVAIGZDES" PRENUMERATA.

UŽSIRAŠYKIT „ŽVAIGZDE" SAU IR SAVO GIMINEM LIETUVOJE. „ŽVAIGZDE" į Lietuvą kainuoja tiek pat kaip ir Amerikoje — tik $2.00.

„Ukės".

Netoli manęs parduoda pigiai tris ūkes. Kas norėtų jas pirkti, aš galiu tame patarpininkauti suteik damas visas reikalingas apie jas žinias. Mano antrašas:

JOSEPH CERIBO,
SCOTTVILLE, MICH.

"ŽVAIGŽD SPAUSTUVE

ATLIEKA VISUS DRUKORIS DARBUS GERAI, PIGIAI IR G

DRUKUOJA:
KNYGAS, CIRKULIORIUS, TIKIETUS, KONSTITU
VISITING IR BUSINESS CARDS, UZKVIETIMUS
VESELIJU, KOPERTUS, LAISKUS IR T. T.

KAS DARBA PAVES. NESIGRAUD

★ ★ ★

Kreipkis ant adreso:

3654 Richmond St
Philadelphia, Pa